

Ластівка

Степан Руданський

Йде дівчина-сиротина,
Тяженько здихає,
А ластівка понад нею
Кругами літає;
І літає, і щебече,
Понад нею в'ється.
Мало-мало крилечками
У коси не б'ється.
“Чого в'єшся, чого б'єшся?
Покинь мене, пташко,
Покинь мене, моя пташко,
Бо й так мені важко!”

— Не покину, не покину,
А буду літати,
Буду тобі за братика
Твого щебетати;
Бо твій братик що день Божий
Плаче у темниці:
“Навідайся, моя пташко,
До мої сестриці:
Чи ще вона свого брата
Добром споминає?
Чи ще вона по братов!
Сльози проливає?”